

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

ANTWERPEN - BANJUL
13 - 29 NOVEMBER 2010

NIEUWSBRIEF 6 – dinsdag 14 december 2010

Donderdag; dag 13

Van Tamacounda naar de grens met Gambia. We vertrekken om 10,15 uur. Moet kunnen, de afstand is niet groot.

Ze zijn bezig een nieuwe weg aan te leggen. Maar wij moeten eerst nog hele stukken over een roodgekleurde piste.

We bevinden ons nu tussen het gebied tussen de twee keerkringen. Deze streek tot de Atlantische oceaan is het meest vruchtbaar van heel Senegal.

Om 12.00 uur bij een kruising horen we dat we de verkeerde afslag hebben genomen. (de meeste borden zijn weggehaald vanwege de nieuwe weg)

We moeten 20 km terug. Lydia ontdekt dat ze haar kleine camera in het hotel heeft laten liggen

Om 13.00 uur bij de goede afslag gaan Lydia en Jan terug naar het hotel. De andere 2 auto's gaan alvast richting grens. Er staat daar nl. een Gambiaan al tijden op ons te wachten.

Maar de pech blijft ons achtervolgen. Na 15 minuten heeft Koert een klapband, de gaten in de weg zijn diep en soms niet te ontwijken.

Nu hebben we weer het probleem met de bouten, wel een reservewiel maar...

Ad en Koert rijden naar het volgende dorp, 7 km verderop, om bouten te scoren.

De commandant en ik installeren ons naast de weg respectievelijk op de lekke band en een koffer.

We wachten af wie het eerst bij ons is.

Ik ga ondertussen verder met het script van Suskind.

Na anderhalf uur voegen zowel Jan van rechts en Ad van links zich weer bij ons.

Band er weer op met goede? bouten en de camera weer terug.

Dus na zo'n 2 uur rijden we weer richting grens.

De weg die dan volgt is abominabel, verdient de naam weg niet eens. Een zandpad soms maar een paar meter breed. Dit keer geen asfalt met gaten maar zand met giga hobbels en kuilen. We kunnen maar stapvoets rijden.

Onderweg komt Koert vast te zitten in het zand, hij wordt met de sleepkabel van Jan er weer uitgetrokken.

Bij de Senegalese grens duurt het allemaal erg lang.

Hier zagen we dat een band van Ad's auto wel erg zacht was.. de 3e auto kreeg nu ook pech. Er wordt weer gesleuteld. Nu laat ik de technische details maar achterwege. Er was iets met de remschijf, bouten en band. Weer wordt iemand naar een volgend dorp gestuurd. Ondertussen kunnen we het probleem zelf oplossen. Wel hebben de banden van Jan nu allemaal maar 4 bouten.

Tegen 17.30 uur komen we bij de douane. We besluiten om hier een hotel te zoeken, want de weg is verder ook erg slecht en we zullen onze dagbestemming niet bereiken

We komen tegen 20.00 uur aan in een goor hotel. Nu we erg toe zijn aan een douche, blijkt er nauwelijks water te zijn. We frissen ons een beetje op en gaan in een pick-up bus naar een restaurantje. Eten kip met spaghetti, de kip was verrukkelijk. Omdat lakens en dekens niet fris ogen worden de hoeslakens uitgedeeld. Nog even een akkefietje met de sleutel van Lydia's kamer, maar daarna ..plat.

Of we nu 1000 km of 250 km rijden we presteren het om iedere keer in het donker aan te komen en dat heeft niets te maken met het tijdstip van vertrek, want ieder ochtend bij het ochtendgloren gaan we immers op pad.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

ANTWERPEN - BANJUL
13 - 29 NOVEMBER 2010

Vrijdag; dag 14

In het begin valt de weg mee, het blijft wel een piste.

We kunnen om 11.00 uur in Sambel Kunda zijn.

We hopen echter niets meer. De piste heeft niet veel gaten, dus het gaspedaal maar weer iets verder intrappen (we zijn al 2 dagen achter op het schema)) het gevolg is dat we wel in dichte stofwolken rijden en niet bijster veel zien. Met de lichten aan lukt het beter.

Bij het dorpje Bansang eten we een sandwich met bonen en drinken koffie. We kopen weer veel flessen water, alles was op. We drinken zo'n 3 liter per dag p.p.

Het landschap wordt opener: rijstvelden, moerassen waaruit witte bloemen met vruchten omhoogrijzen. Vogelverschrikkers tussen het gewas.

Koeien en geiten willen bij het getoeter nog wel eens de weg af gaan, maar ezels laten zich absoluut niet van de wijs brengen.

De stoffige weg wordt natgespoten door een grote tankauto. Nu zien we naast ons een keurig brede asfalt weg in de maak. Balast Nedam gesubsidieerd door de Europese Unie doet het snel, wat zij in 1 jaar doen schijnt een Koeweitse maatschappij al 12 jaar over te doen, en het is nog steeds niet klaar. Wij moeten nog wel over de piste, maar het schijnt dat over een paar maanden dit hele traject klaar is. Een bijkomend voordeel van dat natspuiten is dat we de gaten al van een afstand kan zien, ze staan vol water.

Om 10.20 uur mogen we de nieuwe weg op.

Geen gehobbel of geschud meer, geen enkel gat in de weg. (ja stel je voor) Dit hebben we lang niet gehad. Om 10.35 uur slaan we een zandpad (weer) in.

We hopen of vrezen niets meer, maar zijn heel gelukkig dat dit pad ons leidt naar de eindbestemming. Believe it or not, (ze spreken hier Engels) een paar km voor het dorp laat de bodemplaat van Ad z'n auto los. Fluitje van een cent: tie wraps en na een paar minuten weer verder.

Even later horen we gezang en geklap in de verte. Als we Sambel Kunda naderen staan rijen schoolkinderen langs de weg ons toe te zingen en begeleiden ons het laatste stukje naar de dorpskern.

Daar staat het ontvangstcomité. Veel handen worden geschud. Twee meisjes van The Donkey and Horse Fund nemen ons mee naar hun huis voor een glas koud water en een stuk watermeloen.

Vervolgens lopen we weer terug om de dorpsoudste/burgermeester te begroeten.

Onder een afdak zit hij te recipiëren. Een kort beleefdheidsbezoek. Iedereen wordt van weerskanten voorgesteld. Er worden goede wensen uitgewisseld en een klein 'gebed' wordt uitgesproken. De burgermeester, een kleine verschrompelde man, slaat verwoed met zijn waaier van palmblad om ons wat koelte toe te wuiven. Ik zit naast hem en duik af en toe ineens omdat het er uit ziet alsof ik wel eens een mep zou kunnen krijgen.

Traditie is dat bij bijzondere gelegenheden cola-noten worden gegeven. Dus geven wij hem dat ook. Na 20 minuten is het gedaan. Weer handen schudden en terug naar het huis.

In een soort preeel op het erf, helemaal omgeven door gaas tegen de muggen krijgen we een lunch; rijst met pindasaus.

Daarna is het tijd om de auto's uit te laden. De spullen worden gesorteerd en naar het schooltje en de kliniek gebracht.

Dit zit er in ieder geval op. De hulpgoederen op de plaats van bestemming.

Nu nog de laatste klus. De auto's moeten naar Banjul.

Morgen gaan we dat 'even' regelen.

Maar eerst is er vanavond feest.

Om 19.00 uur worden we in een pick-up gepropt.

Weer datzelfde hobbelige zandpad (van de bodemplaat) af, maar nu in het donker. In het licht van de koplampen zien we af en toe een konijn. Er doemt een vrouw op in het donker, naast zich een kind en bepakking. Ze wordt meegenomen, Later blijkt dat dit een van de danseressen is. Na 45 minuten komt

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEWSBRIEF

ons een menigte enthousiaste mensen ons tegemoet. Ze dansen voor de auto uit, maken de gekste capriolen. Stapvoets rijden we de laatste km. dan staan we stil. We stappen uit en binnen no time worden we omringt door de massa. Leden van de voetbalclub treden op als ordebewaarders. Als men niet op tijd achteruit gaat wordt met een takkenbos geslagen.

Er worden 8 grote zetels neergezet waarop wij plaats moeten nemen.

Dan begint het eigenlijke optreden. Uit de kring mensen voor ons komen wisselend mannen en vrouwen naar voren om hun kunsten te vertonen. Tromgeroffel en veel snerpende fluitjes begeleiden de dansers. Vooral oudere vrouwen dansen alsof hun leven er van af hangt. (de camera liet hen nog harder dansen)

Veel gestamp met blote voeten op het zand.

Mensen dringen zich steeds meer naar ons op, maar de takkenbos zorgt er voor dat ze weer achteruitdeinen.

De teksten van de liederen worden terplekke gemaakt en gaan over liefde vriendschap en trouw. Het hele spektakel duurt 45 minuten. Als we weer weggaan deelt Ad toverstokjes uit; plastic buisjes die oplichten. Dat was niet verstandig, tien staafjes voor zo'n 200 mensen. Het uitzwaaien is iets minder enthousiast.

In het huis staat het diner te wachten: rijst met saus.

Lydia en ik ploffen in een paar stoelen om nog even van de sterrenlucht te genieten. Met een schreeuw vliegt Lydia weer op; de hele stoel 'beweegt'.

Te laat wordt er van boven geroepen om niet in die stoelen te gaan zitten. Allemaal beestjes. We hadden toch bijna niets gedronken.

Dan maar snel naar bed.

Morgen de laatste rit.

Zaterdag; dag 15

Gisteravond hebben een paar jongetjes de auto's gewassen. Niet erg zinvol, want vandaag moeten we weer hele stukken over stoffige wegen.

In Pakaliba stoppen we in het dorp van Kabiro om zijn familie te begroeten. Z'n broers, moeder en zussen verwelkomen ons. Een paar minuten blijven we daar want we hebben nog een hele rit voor ons.

Een ezelskar ligt op z'n kant langs de weg. Allemaal even meehelpen en de jongen kan weer verder. Nu zien we goed waarom de halters en bidden welkom zijn. Een touw zit strak door de bek. Dit moet behoorlijk pijn doen, maar geeft ook verwondingen en ontstekingen.

Met bit en halter hebben de dieren een iets beter leven en kunnen langer van nut zijn voor de mensen. We rijden langs en groep aasgieren, vechtend om een prooi.

Via Dongoro Ba en Karanta Ba rijden we naar Soma. Het is 11.45 uur. Hier is weer een douanepost.

De asfaltweg houdt op. Vanwege het stof weer alle ramen dicht. Lekker warm in de auto.

Door de porto waarschuwt Erik "pas op hier komen veel kuiltjes". Dat moet Belgische humor zijn!

Nu stoppen we om de familie van Jack (de 2e gids) te begroeten. We hebben geen tijd om de pudding te eten die men ons aanbiedt.

Ondertussen hebben we al weer 20 controles gehad, .

Bij de vorige post waren de mensen heel vervelend. Erik moest z'n tas in de kofferbak doen en Ad had bijna een bekeuring voor het roken in de auto. De auto's worden uitgebreid onderzocht.

Als er nu weer zo'n klojo ons doorzoekt, sta ik niet voor de gevolgen in. Iedereen is getergd. We zijn het zat na zo'n 90 check-points.

We rijden nu door het dorp waar de president vandaan komt. Lans de weg zien we hoge palen staan. De president heeft beschikt dat er vanaf dit dorp tot aan Banjul straat verlichting moet komen. En zo geschiedt.

Nota bene de grootste stad van Gambia, Serra Kunda, heeft geen verlichting.

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEUWSBRIEF

We hebben nu 90 km in stofwolven gereden. Om 14.30 uur hebben we weer een prachtige asfaltweg . Geen stof, de ramen kunnen weer open en we hebben weer wat verkoeling

De laatste etappe; 70 km

De allerlaatste indruk van de Gambiase wegen zal een goede zijn ins'allah.

We zien steeds meer bebouwing langs de weg. Ondanks de hitte ziet het er een stuk frisser uit. De bomen en het gras lijken groener, de kleren van de mensen schoner. Kortom een verademing na al dat stof.

Veel palmbomen en bewerkte akkers.

We naderen de agglomeratie Serra Kunda. En komen op een vierbaansweg die de stad met het vliegveld verbindt. Vanaf dit punt is er verlichting langs de weg: een prestigeobject van de president om indruk te maken op zijn Afrikaanse collega's, die hier in 2006 bijeen waren voor een congres. In de stad veel winkeltjes, fauteuils van skai en vreselijke vitrinekasten staan uitgesteld. Potten en pannen. Je kent die huisraad wel. Smaken verschillen.

Het stikt hier van de banken, maar pinnen kunnen we niet.

We rijden nu door een villa-wijk met mooie tuinen en veel hekwerk er omheen. We ruiken de zee al.

Om 4 uur komen we aan bij het huis van een Engelse dame waar we de nacht zullen doorbrengen. Even weer een kleine clash. Maar wat zijn we moe en vuil.

Een paar mensen gaan proberen alsnog geld uit de muur te krijgen. Anderen gaan naar de supermarkt voor bier, wijn, eieren tomaten.

Vanavond gaat Ad patat bakken en tomatensla met eieren klaar maken. Het vlees dat de moeder van Kabiro ons meegegeven heeft (stukken geit) wordt alvast op het vuur gezet..

Ik ga douchen voordat de anderen terugkomen. Bruin water loopt langs mijn lijf. Na 10 minuten wordt het helderder.

Nu nog anderhalve dag in Banjul. Voorlopig geen stof meer. Dus goed douchen heeft nu wel zin.

ZONDAGOGHTEND

Gisteravond zijn Lydia, Jan en Koert nog uitgeweest, een disco bezocht. Zij hadden nog de puf. Erik Ad en ik gingen om 10 uur slapen

Om half tien is iedereen wakker. We gaan ontbijten, eieren met spek. Daarna misschien naar de krokodillen of winkelen. We zien wel. In ieder geval is er een laatste lunch om 13.00 uur. Om 16.00 uur koffers pakken en dan naar het vliegveld. Wat er met de auto's gebeurt is nu nog niet helemaal duidelijk.

Wel is duidelijk dat dit het laatste nieuws is dat ik doorgeef.

Hebben jullie onderhand medelijden met ons gekregen, zijn jullie trots op ons, of denken jullie; wat een prachtige tocht, volgend jaar wil ik ook mee?

Wij weten nog niet goed wat ons eindoordeel zal zijn over deze reis.

Naarmate de tijd verstrijkt zal onze mening steeds positiever worden.

Ik geef het stokje door aan de volgende verslaglegger.

Gegroet!

Mineke van Gelder

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis NIEUWSBRIEF

ANTWERPEN - BANJUL
13 - 29 NOVEMBER 2010

Blauwe Ruis 2010 werd mede mogelijk gemaakt door:

Joke Karstanje **Hugo & Veerle Callens** **Dhr. De Ruytter**
Andre & Jose Weststrate **Dr. De Graaf** **Dhr & Mevr Izeboud**
Dhr S van Goor **Dhr. en Mevr. Clarysse - Depla** **Dr. Deforche**
Mevr. Duhamel - De Block **Mevr. Klarenbeek** **Paul Zonderland**
Dhr. Lagast, Pastoor Westende **Hart voor Gambia Westende**
Ko & Els Blomaard **Wim van Gelder** **Tarzan & Tommy Rutgers**

AAR | Accountants- en
Adviesgroep Rijkse |

CINE CITY

Hendrikus®

Sizzer

SINGELFILM

smooth

JOCHEM
WESTSTRATE

gowiththeflow
PRODUCTIONS

van Kruijningen
Reklame

Afilm

stanley
autoservice

CAM<>A<>LOT

e one
entertainmentone

Zuiver
Zeeuws water

NHT
WEBSITES

ENCANTADO
Het
winkeltje

AUDIOVISUAL FACILITIES

Administratie en Adviesbureau
J.P. Wiskerke

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via nieuwsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.

Blauwe Ruis

NIEWSBRIEF

Meer informatie op onze website www.blauwe-ruis.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen? Meld u dan nu af via niewsbrief@blauwe-ruis.nl o.v.v. afmelden nieuwsbrief.